

[Margrete Auken]

var vi langt mere effektive end med hensyn til PCB, det var meget mere restriktive ting, man greb til mod DDT, og det har så hjulpet – var et idiotisk forbud, fordi vi spiser jo så meget andet, vi spiser jo ikke torskelever hele dagen, eller hvordan det nu var, ministeren fik det sagt, den samlede sum af vores almindelige forgiftning, og hvad ved jeg. Sådan sagde ministeren ikke, men det lå holdningsmæssigt i det. Mener ministeren, at DDT-forbuddet var idiotisk eller klogt? Hvis det var klogt, hvorfor så ikke opretholde det, når det viser sig – det ved ministeren jo godt – at indholdet af PCB er meget stort, og at det er en trussel, først og fremmest mod sort arbejde som kvindemælksproduktion?

Fiskeriministeren (Grove):

Jeg skal naturligvis ikke udtale mig om, hvad der er sort arbejde, og hvad der ikke er. Det må være spørgerens eget problem. Jeg mener, at det er meget fornuftigt, når vi har et forbud, der ikke er nødvendigt mere, at ophæve det.

Vedrørende det andet, PCB, er der i dag ingen beviser for, at der findes så store koncentrationer, at det er farligt. Også på dette område er de lærde som sædvanlig meget uenige, og i alle de omgivende lande findes der ingen forbud. Vi følger situationen meget nøje, og skulle det være nødvendigt, så gennemfører vi selvfølgelig et forbud.

Gade (SF):

Jeg kan forstå på fiskeriministeren, at han mener, at i de omgivende lande findes der ikke et forbud mod PCB. Jeg vil så spørge fiskeriministeren, om han kan bekræfte, at man i svensk ernæringsoplysning råder svenske kvinder, først og fremmest ammende kvinder, til at undgå at spise fede fisk, fanget i Østersøen, og torskelever.

Formanden:

Fru Margrete Auken for det sidste spørgsmål i denne runde.

Margrete Auken (SF):

Vil ministeren fastholde, at der er meget stor usikkerhed og meget stor uenighed om indholdet af PCB i fede fisk og torskelever, og at der er meget stor uenighed blandt forskere om betydningen af PCB? Det er 2

spørgsmål: indholdet i fede fisk og torskelever, og om der er uenighed om betydningen af det. Det er underligt, at der trods alt er interesse i EF for at stramme det her betragteligt op i nærheden af det japanske niveau.

Fiskeriministeren (Grove):

Til hr. Gade kan jeg sige, at det er meget tænkeligt. Jeg har ikke fulgt så nøje, hvad der bliver tilrådet på det område i Sverige. Jeg har set det omtalt i pressen.

På spørgsmålet fra fru Margrete Auken kan jeg sige, at besværet med at fastlægge nogle grænseværdier – jeg nævnede en række grænseværdier i de forskellige lande – viser, hvor stor uenighed der er om dette problem. Vi følger det selvfølgelig meget nøje og vil meget gerne have fastsat en grænseværdi. Jeg gav også udtryk for i mit første svar, at det ikke bare er et spørgsmål om fisk. Det er også spørgsmålet om levnedsmidler, at vi skal have nogenlunde ensartede kendsgerninger på dette område. Så kan vi fastlægge nogle retningslinjer for det, og jeg har givet udtryk for, at det er vi klar til.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 54

14) Til *arbejdsministeren* af:

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

»Kan ministeren bekræfte, at det er i strid med bekendtgørelse af 1. marts 1982 om arbejdes og indtægters betydning for arbejdsløshedsdagpengenes størrelse, at visse A-kasser fortolker bekendtgørelsen således, at de påfører de timer, arbejdsløse bruger til at producere udsendelser til en folkeradio – konkret Radio Syd – under Danmarks Radio, på de arbejdsløses dagpengekort, således at disse bliver trukket i arbejdsløshedsunderstøttelsen?«

Skriftlig begrundelse

Folkeradioen har som sit formål at lade lyttere – uanset uddannelse, alder, køn, beskæftigelse/arbejdsløshed – komme til orde på egne betingelser ved selv at producere udsendelser, efter at arbejdsudvalget for pågældende folkeradio har godkendt produktionsforslaget, fuldkommen på samme måde